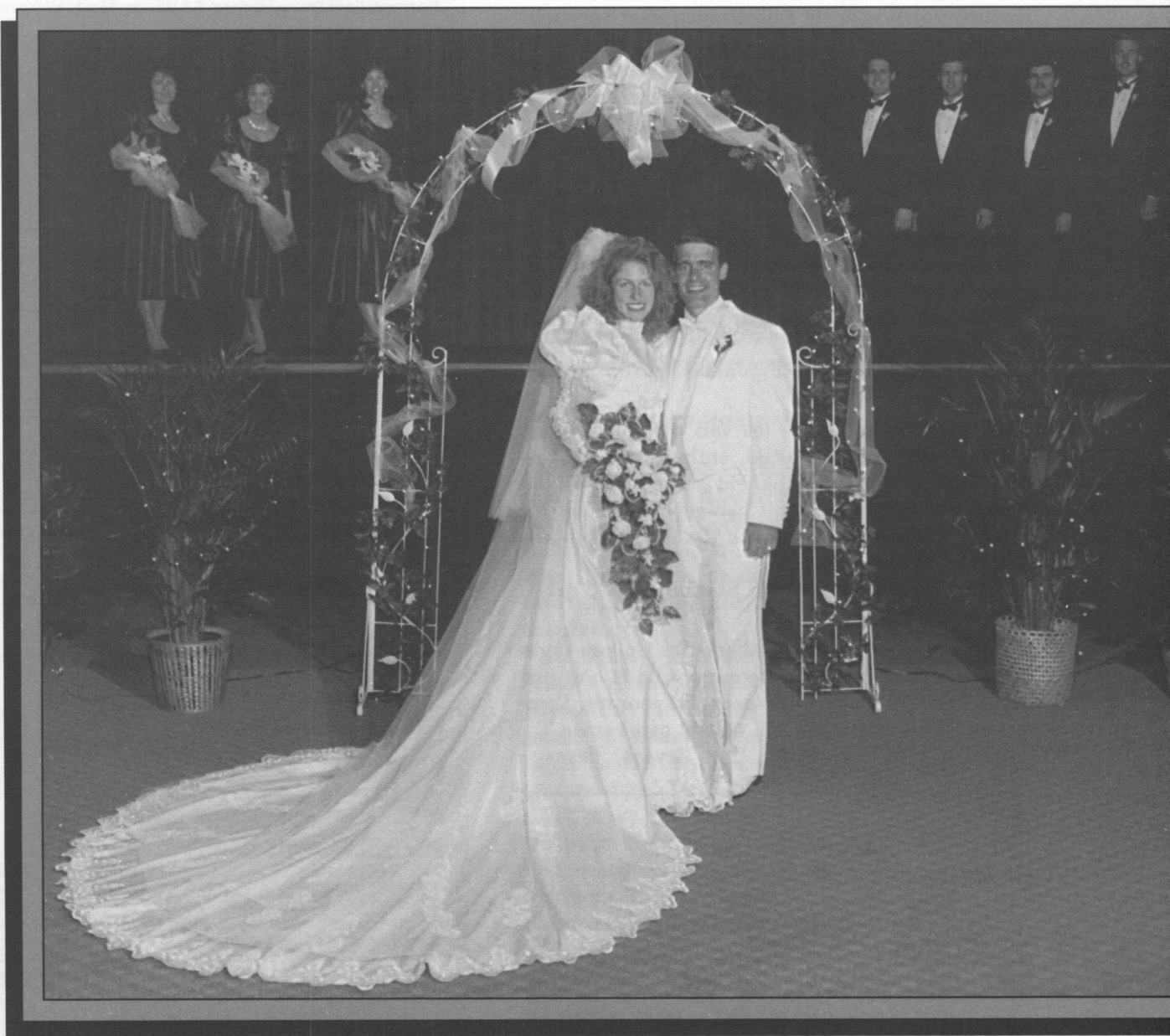

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

Het huwelijk is een verbond

LES 6

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„Ik dank u dat u mij het voorrecht gegeven hebt zo'n schitterende bijbelcursus te ontvangen. Hij heeft mijn ogen voor veel dingen geopend. Aanvankelijk kon ik eenvoudig niet aanvaarden wat ik las. Maar toen ik de teksten erop na begon te slaan en ontdekte dat wat de cursus leerde er ook stond, begon ik de Bijbel echt te lezen.”

R.W., Huntsville, Texas

„Ik denk dat u binnenkort een aantal nieuwe inschrijvingen voor de Bijbelcursus kunt verwachten. Een paar vrienden kwamen langs net toen ik met een les bezig was en na gekeken te hebben naar wat ik daar had vroegen zij wat zij moesten doen om die cursus zelf te krijgen!”

T.N., Panama City, Florida

„Ik wil u nederig danken voor de Bijbelcursus van Ambassador College. Ik bezit vijf diploma's van verschillende bijbelcursussen. Toch heb ik nooit, en zal ik ook nooit, een betere bijbelcursus tegenkomen dan de uwe. Hij is een zegen en een openbaring.”

J.F., Jamaica, New York

„Toen ik mijn laatste les van uw Bijbelcursus ontving, was ik, zoals altijd, enthousiast. Als docent kan ik in alle eerlijkheid zeggen dat dit de fijnste cursus is die ik ooit heb gevolgd en dat hij beter is dan welke cursus ook die ik zelf ooit heb gegeven.”

T.S., Huntington Station, New York

„De Bijbelcursus van Ambassador College is de interessantste en boeiendste cursus die ik ooit onder ogen kreeg. Ik trek er steeds tijd voor uit. Deze cursus is het beste dat mij ooit is overkomen.”

M.M., Port Lavaca, Texas

Hoe uw inschrijving is betaald

Deze cursus wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Wereldwijde Kerk van God. Dit wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvatende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE Bijbel- CURSUS

Les 6

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God (in samenwerking met Ambassador College), Pasadena, Californië, VS. Copyright © 1992 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Uitgever: Joseph W. Tkach

Redactie: Greg R. Albrecht, Sheila Graham, Herman L. Hoeh, Ronald D. Kelly, Richard A. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vormgeving: Bruce Hedges, Bill Wilson, Monte Wolverton

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Caribisch gebied: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Duitsland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Engeland: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Filippijnen: P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Italië: Casella Postale 270, 24100 Bergamo

Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Gelieve ons zo spoedig mogelijk adreswijzigingen door te geven. Sluit a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

Als twee mensen in het huwelijk treden gaan ze een verbond aan. Een verbond kent bepaalde voorwaarden, in dit geval o.a. dat de partners elkaar liefhebben voor het leven. Ook „het oude verbond” was in zekere zin een huwelijksverbond. Deze les laat zien wie de „huwelijkspartners” en wat de voorwaarden waren, en ook wat het oude verbond ons in deze tijd nog te zeggen heeft. Ook leren we waarom een nieuw verbond nodig is en tussen wie en wanneer dit zal worden gesloten.

Joe Schlueter (Dick & Dee's Studio)

Wat betekenen het oude en het nieuwe verbond?

Over het oude en het nieuwe verbond bestaan veel verkeerde opvattingen. In deze les worden de verschillende feiten ten aanzien van beide verbonden uiteengezet en wordt uitgelegd wat het belang ervan is voor ons vandaag.

In de christelijke wereld denkt men veelal dat de Tien Geboden vóór de tijd van Mozes niet bestonden en dat ze slechts tot de dood van Jezus Christus van kracht waren. Volgens deze opvatting is Jezus gekomen om een nieuw verbond in te stellen dat enkel genade en beloften bevat en geen wetten. In werkelijkheid echter ging de wet van God niet pas in, toen God op de berg Sinai het verbond met het oude Israël sloot.

Teneinde het oude en het nieuwe verbond volledig te begrijpen moeten wij een zeer fundamenteel feit in het oog houden: Gods wet van liefde bestond reeds lang vóór Adam en Eva.

Gods levenswijze wordt gekenmerkt door liefde. God heeft het Woord en het Woord heeft God altijd liefgehad. Zij hebben altijd in volmaakte harmonie geleefd (Joh. 10:30). De liefde die zij bezitten kenmerkt alles wat God doet.

Gods liefde richt zich op anderen. God bekomert zich om het welzijn van al zijn schepsels. Gods liefde uit zich in een houding van samenwerking, dienstbaarheid en hulpvaardigheid. Het is de weg van geven in plaats van nemen.

God wil ons allen zijn weg van liefde onderwijzen. Hoe nu laat Gods liefde zich omschrijven? „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

Jezus, het vleesgeworden Woord, zei tot een rijke jongeman: „Onderhoud de geboden” (Matth. 19:17). De jongeman vroeg welke geboden Jezus bedoelde. Jezus antwoordde: „Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en uw moeder, en gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (vers 18-19). Het is duidelijk dat Jezus sprak over de Tien Geboden.

De Tien Geboden vormen een eeuwige wet, een

wet die liefde is en waarvan liefde de vervulling is (Rom. 13:10). Jezus heeft duidelijk laten zien dat de kern van Gods wet liefde jegens God en de naaste is (Matth. 22:36-40). Van de Tien Geboden leren de eerste vier ons hoe wij God moeten liefhebben en de laatste zes hoe wij onze naaste moeten liefhebben.

Aangezien Gods natuur liefde is (1 Joh. 4:16), is zijn wet een weerspiegeling van zijn natuur en een beschrijving van zijn liefhebbend karakter. En aangezien Gods karakter nooit zal veranderen (Mal. 3:6; Hebr. 13:8), zal ook zijn wet nooit veranderen of worden opgeheven (Ps. 111:7-8).

De gevolgen van de zonde

Waarom is er geen universele vrede, harmonie en samenwerking in de wereld van vandaag? Door de overtreding van Gods wet van liefde. Ongehoorzaamheid aan Gods levenswijze, vastgelegd in de Tien Geboden, is de oorzaak van alle onenigheid, verdriet, lijden en dood, die de wereld sinds Adam ondervindt.

De Bijbel openbaart dat vóór de schepping van Adam engelen de aarde hebben bewoond. Een engelenleider van zeer hoge rang, Helel of Lucifer genaamd, kwam tegen God in opstand en zondigde. Eenderde van de engelen volgde hem in deze opstand (Jes. 14:12-14; 2 Petr. 2:4).

Uit de voorgaande les weten we dat zonde overtreding van Gods wet is (1 Joh. 3:4). De apostel Paulus schreef evenwel dat zonde niet kan worden toegerekend als er geen wet is om te overtreden (Rom. 5:13). Aangezien van Lucifer en de engelen die hem volgden wordt gezegd dat zij zondigden, moet er een wet zijn geweest die door hen werd overtreden. Die wet was Gods wet van liefde. De trouw gebleven engelen zijn zich aan Gods geboden

blijven houden (Ps. 103:20-21).

Veel later schiep God de eerste man en vrouw. Hij onderwees hun zijn levenswijze. God maakte hun bekend dat leven volgens zijn wet van liefde zou leiden tot geluk en vrede. Anders gezegd, God bracht Adam en Eva de Tien Geboden bij.

Na de eerste man en vrouw in zijn levenswijze te hebben geïnstrueerd verlangde God van hen een keuze. Het droevige verhaal van die keuze is in de eerste hoofdstukken van Genesis opgetekend. De voormalige Lucifer, nu Satan de duivel, bevond zich volgens het bijbelverslag in de Hof van Eden om de eerste mensen te verleiden.

Adam koos voor afwijzing van God. Dit noodlottige besluit nam hij niet alleen voor zichzelf, maar voor al zijn afstammelingen. Op grond hiervan verdreef God onze eerste voorouders uit de Hof van Eden. De afwijzing van God door Adam en Eva is het symbool geworden van de verwerping van God door de mensheid als geheel. Indien Adam en Eva in de Hof van Eden hadden besloten

God te gehoorzamen, zouden zij in een speciale verbondsrelatie met Hem zijn gekomen.

Gods verbonden met de mens

In de loop van de oudtestamentische geschiedenis sloot God volgens het bijbelverslag verschillende verbonden met mensen, zoals met Noach, Abraham en David. Ook met het oude volk Israël sloot God een verbond. Dit verbond werd later „het oude verbond” genoemd. Het belangrijkste verbond, „het nieuwe verbond”, moet echter nog gesloten worden.

Wat zijn nu precies het oude en het nieuwe verbond? Wat ontbrak er volgens de Bijbel aan het oude verbond en waarom is er een nieuw verbond nodig? Hoe kunnen wij een nieuwe verbondsrelatie met God aangaan en wanneer zal het nieuwe verbond gesloten worden?

Laten wij dit boeiende onderwerp bestuderen in het Woord van God dat aan ons is geopenbaard.

LES 6

Wat is een verbond?

Een van de belangrijkste leerstukken die wij moeten kennen is dat van het oude en het nieuwe verbond. Een verbond is volgens het woordenboek „een overeenkomst tussen twee of meer personen, een plechtige belofte bepaalde dingen wel of juist niet te verrichten; een document dat de voorwaarden van een overeenkomst bevat”. In bijbels gebruik is een verbond een contract of overeenkomst waarin de ene partij specifieke beloningen of betalingen belooft voor specifieke handelingen die door de wederpartij worden verricht.

Laten wij nu eens kijken naar het verbond dat door God met een van de aartsvaders werd gesloten.

1. Wat was het verbond dat God met Abraham sloot? Gen. 12:1-7; 15:18. Wat waren de voorwaarden waaraan Abraham moest voldoen om de beloften van Gods verbond met hem te ontvangen? Gen. 12:1; 17:1-10.

COMMENTAAR: Merk op dat Abraham zijn geboorteplaats moest verlaten om naar het land Kanaän te gaan. Een tweede eis waaraan Abraham moest voldoen was voor Gods aangezicht „onberispelijk” of rechtvaardig te leven. Zou Abraham daaraan voldoen, dan verplichtte God zich op zijn beurt om de specifieke beloften van zijn verbond met Abraham na te komen.

2. Sloot God hetzelfde verbond met Abrahams zoon Izak? Gen. 17:19. Op wie van Izaks zonen werd het verbond vervolgens overgedragen? Gen. 27:27-30.

COMMENTAAR: Gods verbond met Abraham werd bevestigd aan Izak en aan diens zoon Jakob, wiens naam werd veranderd in Israël.

Vanwege een grote hongersnood in het land Kanaän, waar Israël verbleef, verhuisde de aartsvader met zijn gezin naar Gosen in Egypte. Daar groeiden zijn nakomelingen uit tot een groot volk. Door omstandigheden waarover zij geen zeggenschap hadden werden zij uiteindelijk tot slaaf van de Egyptenaren gemaakt.

3. Bekommerde God zich om de tot slaaf gemaakte Israëlieten en dacht Hij aan zijn verbond met hun voorvaderen? Ex. 2:23-25.

Gods verbond met Israël

Door een reeks wonderen bevrijdde God de Israëlieten uit hun slavernij en voerde hen weg uit Egypte.

1. Waarheen voerde God de Israëlieten op hun weg naar het Beloofde Land? Ex. 19:1-2.

2. Deed God het voorstel tot het sluiten van een verbond met de Israëlieten? Vers 3-6. Wat zou het aandeel van het volk zijn in de overeenkomst? Vers 5. Wat zou Gods aandeel zijn? Vers 5-6.

COMMENTAAR: Via Mozes deed God de Israëlieten een voorstel voor een verbond, waarin Hij beloofde hen tot een groot volk te zullen maken, indien zij Hem zouden gehoorzamen. Let op het veelomvattende „indien” van deze verbondsovereenkomst.

3. Stemde het volk met Gods voorwaarde in? Vers 8.

4. Wat zei God tegen Mozes dat Hij enkele dagen later op grond van Israëls instemming zou doen? Vers 11. Hoe beschrijft de Bijbel deze ontzagwekkende gebeurtenis? Vers 16-20.

5. Wat precies moesten de Israëlieten doen om Hem te gehoorzamen, teneinde in het verbond met God hun aandeel te leveren? Ex. 20:1-17; Deut. 5:6-21.

COMMENTAAR: Op de derde dag na Israëls instemming met het verbond sprak God met groot vertoon van macht en met zeer krachtige stem de woorden van de grote wet die de grondslag van zijn levenswijze is. Dit verbond, dat op de berg Sinaï werd gesloten en dat nu „het oude verbond” wordt genoemd, stelde bepaalde voorwaarden: de Israëlieten moesten de Tien Geboden in acht nemen.

6. Wat moest Mozes, na Gods presentatie van de Tien Geboden aan de Israëlieten, aan het volk voorleggen? Deut. 6:1; 4:5.

COMMENTAAR: God maakte aanvullende voorschriften aan Mozes bekend, diverse toepassingen van de Tien Geboden in de vorm van „inzettingen en verordeningen” (gedetailleerd beschreven in Exodus 20:22 tot 23:33). God gaf Mozes opdracht deze voorschriften vast te leggen in een boek, genaamd het „Boek des Verbonds” (Ex. 24:4, 7). De aanvullende wetten maakten daardoor deel uit van Gods verbond met Israël.

7. Beloofden de Israëlieten plechtig voor Gods aangezicht alle voorschriften van zijn verbond in acht te zullen nemen? Ex. 24:3, 7.

8. Werd het verbond daarna bezegeld — bindend gemaakt — met bloed? Vers 6-8.

COMMENTAAR: Wanneer een verbond eenmaal getekend, bezegeld of geratificeerd — bevestigd — is, kan er niets meer aan worden toegevoegd (vgl. Gal. 3:15). Alles wat daarna komt, maakt geen wettig onderdeel van het verbond uit.

Een huwelijksverbond

Toen God de eerste man en vrouw schiep, stelde Hij de huwelijksrelatie in (Gen. 2:21-25). Eeuwen later ging God een „huwelijksrelatie” met het volk Israël aan.

1. Hoe werd God Israëls echtgenoot? Ezech. 16:8. Let ook op het „ja-woord” van de vrouw, Israël, aan God, haar echtgenoot, in Exodus 19:8 en 24:7.

COMMENTAAR: Het op de berg Sinaï gesloten verbond had de kenmerken van een huwelijkscontract tussen man en vrouw. In symbolische zin was het een „huwelijksovereenkomst” tussen God en het volk Israël (vgl. Ex. 34:12-17).

Gebaseerd op Gods eeuwige wet

Gods eeuwige wet bestond lang voor de schepping van Adam en Eva. Immers, God onderwees hun zijn geboden direct na hun schepping. Onze eerste voorouders waren echter ongehoorzaam aan hun Schepper en werden daardoor afgesneden van de toegang tot Hem.

Uit het bijbelverslag blijkt dat Gods wet voor de openbaring bij de Sinaï slechts bekend was bij enkele mensen die persoonlijk door God waren geroepen om een speciale opdracht in zijn dienst te verrichten, zoals de aartsvaders. Zij kenden en onderhielden Gods Tien Geboden. Het is belangrijk dat wij dit feit terdege begrijpen, wanneer wij voortgaan met onze bestudering van het oude en het nieuwe verbond.

1. De aartsvader Abraham werd door God met een speciaal doel geroepen. God sloot met hem een verbond en gaf hem speciaal inzicht in zijn wet. Staat er ondubbelzinnig dat Abraham Gods geboden en wetten in acht nam? Gen. 26:5.

2. Welke andere voorbeelden illustreren duidelijk dat God aan het volk Israël wetten bekendmaakte die reeds van kracht waren? Ex. 16:28; 18:16.

COMMENTAAR: Israël kon niet weigeren wetten te gehoorzamen die niet bestonden. Deze beide voorbeelden vonden plaats voordat het volk de berg Sinaï bereikte, d.w.z. voordat het verbond door bemiddeling van Mozes werd gesloten. De Bijbel bewijst dus dat de geboden, inzettingen en verordeningen — alle gebaseerd op het principe van liefde jegens God en de medemens — reeds van kracht waren voordat Gods verbond met het volk Israël tot stand kwam.

Waarom moest God zijn wet dan nog bekendmaken aan de Israëlieten toen Hij zijn verbond met hen sloot? Omdat het oude Israël tijdens de slavernij in Egypte een groot deel, zo niet het merendeel, van de kennis van Gods levenswijze was kwijtgeraakt.

Een belangrijk punt om te onthouden in wat wij zojuist hebben bestudeerd is het volgende: aangezien Gods Tien Geboden reeds bestonden voordat het verbond met Israël werd gesloten, werden ze bij de kruisiging van Jezus Christus in 31 n.C. niet opgeheven. De beëindiging van de noodzaak van een verbond dat op dat moment het oude verbond

werd, ontcrachtte niet wat het verbond niet in werking had gesteld. Gods geboden zijn eeuwig (Ps. 111:7-8).

De offerwetten later toegevoegd

Toen God de Israëlieten naar de berg Sinai had gebracht, gaf Hij hun de Tien Geboden. Hij liet de inzettingen en verordeningen, die een toelichting op de Tien Geboden vormen, door Mozes aan de Israëlieten bekendmaken, aangezien het volk ze niet van God zelf wilde horen (Ex. 20 tot 24).

Maar wanneer werden nu de fysieke offers en ceremonies ingesteld? Wanneer verloren deze hun geldigheid? En hoe kunnen wij ze onderscheiden van de fundamentele vereisten van het oude verbond?

1. Merk op dat er in het „boek des verbonds” van slechts één slachtoffer sprake is. Welk is dat? Ex. 23:18.

COMMENTAAR: God spreekt in dit verband van „mijn slachtoffer”. Het Pascha werd ingesteld in Egypte (Ex. 12:1-14), weken vóór hetgeen zich bij de berg Sinai afspeelde. Het werd herhaald in het verbond dat bij de Sinai gesloten werd, maar het werd er niet mee ingesteld. (Bedenk dat bij een verbondsovereenkomst sprake kan zijn van tevoren reeds bestaande zaken.)

2. Gaf God, toen Hij aan de Israëlieten na de uittocht uit Egypte de voorwaarden van zijn verbond bekendmaakte, tevens instructies voor een systeem van offerwetten? Jer. 7:22-23.

COMMENTAAR: Oorspronkelijk gebod God geen fysieke offers. Dit verklaart waarom de offers die na de sluiting en ratificering van het eerste verbond werden ingesteld, in de nieuwtestamentische Kerk niet zijn voortgezet.

3. Wanneer en waarom gebod God de Israëlieten fysieke rituelen uit te voeren en slachtoffers te brengen? Gal. 3:19.

COMMENTAAR: Paulus legt uit dat die tijdelijke rituelen en offers later „erbij werden gevoegd om de overtredingen te doen blijken” — omdat Gods geestelijke wet door de Israëlieten was overtreden.

Toen God zijn verbond met Israël sloot, schreef Hij de Tien Geboden op twee stenen tafels. In diezelfde tijd liet Hij Mozes ook zijn civiele inzettingen en verordeningen optekenen in een boek. Dit boek bevatte aanvankelijk niet de offerwetten. God voegde die een klein jaar later toe als een afzonderlijk deel van zijn civiele inzettingen, omdat de Israëlieten zijn wetten hadden overtreden.

Merk op dat die tijdelijke rituele wetten de zonde niet beschrijven, maar eraan herinneren. Gods geestelijke wetten beschrijven de zonde. De

wetten die uitleggen wat zonde is, zijn de wetten die wij ook nu, zowel naar de geest als naar de letter, in acht moeten nemen.

Het principe van het vrijwillig offeren van slachtoffers bestond uiteraard al vóór Mozes. Reeds in den beginne had Christus zich vrijwillig aangeboden als offer voor de zonden van de mensheid. Abel bracht God vrijwillig een offer (Gen. 4:4). In de periode van Mozes tot Christus evenwel werd de offerpraktijk voorgeschreven, tot een rite gemaakt en tot in details geregeld.

Waarom? Omdat de Israëlieten een op het fysieke gericht volk waren, een volk dat Gods heilige Geest niet bezat. Zij waren niet in staat zichzelf in gehoorzaamheid aan God te presenteren en daarom schreef God hun rituele wassingen voor en liet Hij hen vervangende dieroffers brengen. De Israëlieten moesten voortdurend worden gewezen op het toekomstige offer van Christus en op de heilige Geest, waarvan de werkzaamheid door de verschillende wassingen werd uitgebeeld.

Deze wetten verloren hun betekenis, toen het Lam van God voor de zonden van de wereld stierf en de heilige Geest ter beschikking werd gesteld aan de mensen die God roept. Merk op dat de rituele voorschriften niet werden opgeheven omdat ze deel uitmaakten van het oude verbond; ze werden immers pas toegevoegd nadat de verbonds- of huwelijksovereenkomst tussen Christus en Israël al was geratificeerd (Ex. 24). Ze verloren hun betekenis uitsluitend doordat het werkelijke slachtoffer voor de zonde, Christus, was geofferd.

Israël schendt de overeenkomst

1. Bedenk dat het op de Sinai gesloten verbond een huwelijksovereenkomst was tussen het oude Israël en God. Schond Israël dat huwelijkscontract? Jer. 3:6-7; 11:10.

COMMENTAAR: Israël kwam zijn aandeel in het huwelijkscontract niet na. Het volk wendde zich af van de verering van God en volgde de gewoonten van de heidenen door hun afgoden te dienen. Israël pleegde geestelijk „overspel”.

2. Daar God heilig is, heeft Hij geen gemeenschap met de zonde. Was Hij daardoor genoodzaakt van zijn vrouw te scheiden? Jes. 59:1-2. „Scheidde” Hij inderdaad van Israël? Jer. 3:8; Jes. 50:1.

COMMENTAAR: De relatie werd zo slecht dat God zich uiteindelijk gedwongen zag van Israël te scheiden. Israëls ernstige zonden waren oorzaak van de verwijdering.

Later kwam met de dood van Jezus Christus de laatste rest van het op de berg Sinai gesloten huwelijk ten einde. Door zijn dood werd God van

zijn huwelijkscontract ontslagen. God is nu vrij een nieuwe huwelijksvereenkomst aan te gaan met een berouwvol, geestelijk Israël, dat vergeving heeft ontvangen, het „Israël Gods” (Gal. 6:16), de nieuwtestamentische Kerk.

Laten wij, alvorens we hier nader op in gaan, eerst trachten te begrijpen waarom een nieuw verbond noodzakelijk is.

Voorstel voor een nieuw verbond

1. Beloofde God een nieuw huwelijksverbond te zullen sluiten met de Israëlieten? Jer. 31:31-33.

2. Verklaarde Paulus, sprekend over onze „hogepriester . . . die gezeten is ter rechterzijde van de troon der majesteit in de hemelen”, dat Jezus Christus „de middelaar is van een beter verbond”? Hebr. 8:1, 6.

3. Is de reden dat er een nieuw verbond moet worden gesloten gelegen in het feit dat er iets schortte aan het oude verbond? Vers 7. Lag dat aan de wet? Ps. 19:8; Rom. 7:12.

4. Aangezien het niet lag aan de wet, die volmaakt is, en evenmin aan God, is de vraag: aan wie lag het dan wel? Hebr. 8:9. Wat was die specifieke fout? Deut. 5:29.

COMMENTAAR: De zwakte van het oude verbond school niet in de wetten, maar in de mensen met wie het gesloten werd. Waarom? Zij waren niet in staat zich te houden aan de rechtvaardige voorwaarden die God in zijn verbond stelde, omdat hun niet de heilige Geest was gegeven, die hen in staat had kunnen stellen te gehoorzamen.

5. Wat stelt God voor te doen onder het nieuwe verbond? Hebr. 8:9-10; Jer. 31:33. Door welke macht worden die wetten geschreven? 2 Kor. 3:3.

COMMENTAAR: Onder het eerste huwelijksverbond schreef God de Tien Geboden op twee stenen tafels. De wet werd echter niet in het hart en verstand van de Israëlieten geschreven. De wet maakte geen deel van hen uit. Het nieuwe verbond echter zal een huwelijksvereenkomst zijn met degenen in wier hart en verstand de beginselen van Gods wet onuitwisbaar geschreven zijn door de heilige Geest. Het zal niet worden gesloten met mensen die nog kunnen zondigen, maar met mensen aan wie onsterfelijkheid is gegeven en die zich zozeer aan Jezus Christus hebben overgegeven dat Gods wetten in hun verstand en hun hart geschreven staan, zodat zij niet meer kunnen zondigen en het verbond niet meer kunnen verbreken.

Hoewel Gods wet pas volmaakt in ons verstand en ons hart zal zijn als wij onsterfelijk worden, kunnen wij als christenen door bekering toch een nieuwe verbondsrelatie met Jezus Christus aan-

gaan. Een bekeerde christen heeft „deel aan de goddelijke natuur” (2 Petr. 1:4) door middel van de heilige Geest. Bekering maakt christenen nu echter nog niet onsterfelijk.

Mensen van alle rassen en nationaliteiten kunnen door en met Christus een nieuwe verbondsrelatie aangaan en „geestelijke Israëlieten” worden.

De voorwaarden van het nieuwe verbond

1. Is „de Here” (Christus) de „Engel” of boodschapper van het nieuwe verbond? Mal. 3:1. Wat was de boodschap die Christus begon te prediken? Markus 1:14.

COMMENTAAR: Er was geprofeteerd dat Jezus Christus zou komen als boodschapper van het nieuwe verbond. De voorwaarden van dit nieuwe verbond vormen een onderdeel van het evangelie van het Koninkrijk van God.

Zoals Mozes de middelaar was van het oude verbond, zo is Christus de middelaar van het nieuwe verbond. En zoals zijn huwelijk met Israël het fysieke koninkrijk Israël vestigde, zo zal het huwelijk van de Kerk met Christus het geestelijke Koninkrijk van God vestigen. Het goede nieuws van dit komende huwelijk is dus in feite het evangelie dat Christus verkondigde: het komende Koninkrijk van God.

2. Maken bekering en geloof deel uit van het evangelie en dus van het nieuwe verbond? Markus 1:14-15. Gaf Christus zijn discipelen later de opdracht deze voorwaarden aan de hele wereld bekend te maken? Matth. 28:19.

COMMENTAAR: Het evangelie van het Koninkrijk van God bevat tevens de voorwaarden van de nieuwe verbondsvereenkomst met Jezus Christus. In Jezus' instructies aan zijn discipelen worden deze voorwaarden uiteengezet. Maar wat zijn nu precies de voorwaarden waaraan wij ons moeten houden om het nieuwe huwelijksverbond met Jezus Christus te kunnen sluiten?

3. Is gehoorzaamheid aan de Tien Geboden noodzakelijk? Matth. 19:17-19.

4. Sommigen menen dat Jezus alle wetten en voorwaarden van het oude verbond heeft ontbonden. Maar wat leerde Jezus? Matth. 5:17-20.

COMMENTAAR: In de dagen van Jezus sprak men over de geschriften die wij nu „het Oude Testament” noemen, als „de Wet en de Profeten en de Schriften”. Jezus zei dat Hij niet was gekomen om de daarin opgetekende wetten van God te ontbinden of af te schaffen, maar om ze te „vervullen”, d.w.z. volledig te gehoorzamen.

Gods Kerk, zegt Paulus, is gebouwd op het fundament van zowel de apostelen als de profeten,

met Jezus Christus zelf als hoeksteen (Ef. 2:20). Veel van de leerstellingen en het onderricht van het Nieuwe Testament is afkomstig van de profeten van wie de geschriften vastgelegd zijn in wat wij de boeken van het Oude Testament noemen.

5. Maakte Christus duidelijk dat het niet voldoende is Gods wet naar de letter in acht te nemen, maar dat zij ook overeenkomstig de volledige, geestelijke bedoeling ervan gehoorzaamd moet worden? Matth. 5:21-22, 27-28.

COMMENTAAR: Volgens de voorwaarden van het nieuwe verbond moeten wij niet alleen afzien van het bedrijven van fysieke daden als overspel en moord (de letter van de wet), maar wij moeten ook vermijden ze in onze gedachten te bedrijven.

6. Zoals wij eerder in deze les hebben geleerd, duiden de offerwetten van het oude Israël op het grote offer van Christus. Moeten er, nu Christus' offer heeft plaatsgehad, nog steeds „offers” gebracht worden? 1 Petr. 2:5; Rom. 12:1.

COMMENTAAR: Het offeren van dieren ter herinnering aan zonden die reeds zijn ingelost door Christus — die zijn leven gaf als losprijs voor alle zonden die de mensheid ooit zou bedrijven — is na zijn dood in 31 n.C. zinloos geworden. Christenen van nu moeten echter wel geestelijke offers brengen. Een geestelijk beginsel is zichzelf „te offeren” in een leven van dienstbaarheid aan God.

Voorbereiding van de bruid

Het oude verbond werd gesloten met een volk dat beloofde te gehoorzamen, maar het niet deed. Het nieuwe verbond zal worden gesloten met een uit de Geest geboren Kerk, een volk dat zijn bereidheid God te gehoorzamen zal hebben bewezen.

1. Wordt christenen gezegd dat zij Jezus Christus toebehoren? Rom. 7:4. Zijn wij nu met Christus „verloofd”? 2 Kor. 11:2 (zie bijvoorbeeld de Lutherse of de Leidse Vertaling). Wat zal Christus met zijn Kerk doen alvorens haar te huwen? Lees Efeze 5:22-32 en let daarbij speciaal op vers 26-27.

COMMENTAAR: De Kerk van God is op dit moment de Verloofde van Christus. Jezus Christus en de Kerk zullen overeenkomstig de voorwaarden van het nieuwe verbond voor eeuwig met elkaar in het huwelijk worden verbonden. Maar alvorens met de Kerk in het huwelijk te treden wil Christus haar „reinigen” van de zonde. Bij de opstanding zal zij ten slotte werkelijk „vlekkeloos” zijn, bevrijd van haar zondige natuur en in het bezit van de volheid van Gods heilige natuur (2 Petr. 1:4). Pas dan zal Christus met zijn Kerk trouwen.

2. Waarom wordt het nieuwe verbond een „beter verbond” genoemd? Hebr. 8:6. Let vooral op de

laatste woorden. Behoort de heilige Geest tot de betere beloften? Vers 10; 2 Kor. 3:3.

COMMENTAAR: Bedenk dat het oude verbond was gebaseerd op de belofte die God aan Abraham had gedaan. Het oude verbond werd gesloten met slechts één volk: Israël. De Israëlieten hadden destijds niet de belofte gekregen de heilige Geest te ontvangen, die Gods wetten in hun hart en verstand kon schrijven. Voor christenen van deze tijd geldt echter de belofte dat Jezus Christus door Gods Geest in hen kan leven (Gal. 2:20).

Hoewel het nieuwe verbond nog niet officieel is „getekend, bezegeld en overhandigd”, hebben degenen die God roept het voorrecht dat Gods wet reeds door de heilige Geest in hun hart geschreven wordt. Zij kunnen nu reeds de hulp ontvangen van Gods Geest die in hen woont om hun verstand te openen voor geestelijk inzicht en hen in het beoefenen van Gods levenswijze te leiden.

3. Wanneer ontvangt men de heilige Geest? Hand. 2:38. Wordt men daardoor lid van het lichaam, of de Kerk, van Christus? 1 Kor. 12:12-13. Wat moeten bekeerde christenen, wandelend in „de nieuwigheid des levens” (Rom. 6:4), doen wanneer zij eenmaal lid zijn van Gods Kerk, de toekomstige echtgenote van Christus? 2 Petr. 3:18; Openb. 21:7; Matth. 24:13.

COMMENTAAR: Het feit dat Gods Geest in ons woont is op zich niet voldoende. Wij moeten hem gebruiken om te groeien in kennis en in geestelijk begrip van Gods Woord en daarbij in toenemende mate de kenmerken van Gods karakter aannemen (Gal. 5:22).

Bij de opstanding zal het geestelijke nageslacht van Abraham — door Christus erfgenaam geworden — alle andere schitterende zaken beërven die in het nieuwe verbond zijn beloofd: het eeuwige leven, een regeringsfunctie onder Christus, en de aarde als eeuwigdurend bezit.

4. Hoe wordt de bruiloft van Christus, het „Lam”, beschreven? Openb. 19:6-9. Zal Christus' Kerk bij zijn wederkomst gereed zijn om met Hem te trouwen? Vers 7. Zal zij dan inderdaad gereinigd en vrij van zonde zijn? Vers 8. Zijn het duidelijk de opgestane heiligen die met Christus zullen trouwen? Hetzelfde vers.

COMMENTAAR: Ten tijde van de opstanding, wanneer Christus in al zijn glorie terugkeert, zal Hij huwen met een bekeerd „geestelijk Israël”, dat vergeving heeft ontvangen: de nieuwtestamentische Kerk, waarmee het nieuwe verbond zal worden gesloten.

Het is zoals Johannes schrijft: „Zalig zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams” (Openb. 19:9).